

عنوان مقاله:

تحلیل سمبول ها در معماری هخامنشی از دیدگاه یونگ

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پریسا شاه وردی - عضو گروه معماری موسسه غیرانتفاعی مهرآیین

خلاصه مقاله:

معماری هخامنشی از درخشان ترین دوره های معماری سرزمین ایران می باشد. بناهای ارزشمندی از این دوران به یادگار مانده که با گذشت قرن ها هم چنان جذاب و دلنشین به نظر می رسد. بی شک این ماندگاری اتفاقی نیست و عواملی وجود دارد که حلقه های این زنجیر ناگسستگی را تشکیل می دهد. پژوهش پیش رو با هدف بررسی نمادها به عنوان عاملی تاثیرگذار در این امر، انجام پذیرفته است. هنر و معماری هر دوره به نوعی بازتاب و گزارشی از زندگی آن دوره می باشد. به منظور درک بهتر موضوع و تاثیر روح زمانه بر هنر و معماری، ابتدا به بررسی و شناخت بستر پرداخته می شود. به این ترتیب که اوضاع اجتماعی و سیاسی ایران در زمان هخامنشیان به اختصار شرح داده شده و نیز آیین مهر و زرتشت که متعلق به ایران باستان می باشد، مورد مطالعه قرار گرفته است. سپس نظریات کارل گوستاو یونگ روانشناس سوئیسی، در زمینه نمادها مطرح شده و در ادامه سمبول ها در ایران باستان از این دیدگاه دسته بندی شده است. بخش بعدی که در واقع جان کلام می باشد، سمبول ها را در معماری هخامنشی مورد تحلیل قرار می دهد. یافته ها حاکی از این است که فرم ها، تناسبات و تزئینات اتفاقی نیستند و حاوی نمادهایی هستند که با روح و روان انسان پیوندی عمیق دارند که این خود می تواند بخشی از راز جاودانگی این آثار باشد.

کلمات کلیدی:

سمبول، معماری هخامنشی، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523591>

